

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPIL.4131.1.949.2020

Katowice, dnia 18 listopada 2020 r.

Rada Gminy Miedźno

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 162/XIX/2020 Rady Gminy Miedźno z dnia 15 października 2020 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Miedźno, w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 1439), dalej, jako „ustawa” w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 15 października 2020 r. Rada Gminy Miedźno przyjęła uchwałę Nr 162/XIX/2020 w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Miedźno.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdza, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579 i z 2020 r. poz. 875), rada gminy jest obowiązana dostosować uchwały wydane przed dniem wejścia w życie ww. ustawy na podstawie przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w brzmieniu dotychczasowym do przepisów tej ustawy w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 lipca 2019 r., w terminie do 31 grudnia 2020 r. W analizowanym przypadku obowiązek dostosowania zrealizowany został w formie nowej uchwały Rady Gminy Miedźno w przedmiocie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Miedźno.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 2a ustawy – *1. Rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej "regulaminem"; regulamin jest aktem prawa miejscowego.*

2. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,

b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży,

c) uprzątkania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;

2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) (uchylony);

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

2a. Rada gminy może w regulaminie:

1) wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych innych niż wymienione w ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz określić wymagania w zakresie selektywnego zbierania tych odpadów;

2) postanowić o zbieraniu odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne;

3) określić dodatkowe warunki dotyczące ułatwienia prowadzenia selektywnego zbierania odpadów przez osoby niepełnosprawne, w szczególności niedowidzące;

4) określić wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach przydomowych na terenie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz zwolnić właścicieli takich nieruchomości, w całości lub w części, z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady;

5) określić warunki uznania, że odpady, o których mowa w pkt 1 oraz w ust. 2 pkt 1 lit. a i b, są zbierane w sposób selektywny.

Należy podnieść, iż przyznane organowi stanowiącemu gminy kompetencje ograniczone zostały do ustalenia w tymże regulaminie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy w zakresie ściśle określonym. Katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad postępowania jest bowiem zamknięty i rada gminy może dokonywać regulacji prawnych tylko w takim zakresie, w jakim została do tego upoważniona (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 2012/12, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Regulamin stanowi akt prawa miejscowego, więc winien on kompleksowo regulować zawartą w nim materię. Przyjmuje się, iż rada gminy winna ująć w regulaminie uchwalanym na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy wszystkie kwestie wskazane w tym przepisie, a brak któregoś z wyszczególnionych w nim elementów skutkuje istotnym naruszeniem prawa (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 8 listopada 2007 r., sygn. akt II SA/Gl 531/07, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II SA/Bd 845/06, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt II OSK 654/14, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 687/18, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W treści art. 7 Konstytucji RP wskazano, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej, czyli zasadę praworządności. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę Gminy przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała nie wypełnia dyspozycji przepisu art. 4 ustawy, gdyż nie zawiera minimum postanowień, które zgodnie z zapisem ustawowym powinno się

uwzględnić przy ustalaniu szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, co skutkuje negatywną oceną legalności całości badanej uchwały. Należy wyraźnie podkreślić, że organ stanowiący wydając akt prawa miejscowego musi ściśle uwzględnić wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od którejkolwiek z nich narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co zawsze będzie stanowiło istotne naruszenie prawa.

W ocenie organu nadzoru, Rada Gminy nie wypełniła delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 2a ustawy, bowiem nie określiła prawidłowo szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów. Wskazać należy, że analizowany przepis ustawy dodany został na mocy nowelizacji ustawy z dnia 19 lipca 2019 roku o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw, która to nowelizacja rozszerzyła zakres przedmiotowy regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy o elementy dotyczące zasad utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów. Regulacja uchwały w tym zakresie jest niewystarczająca, gdyż określono w uchwale jedynie, iż *Właściciele nieruchomości są zobowiązani do przestrzegania standardów utrzymania miejsc gromadzenia odpadów poprzez:*

- 1) *zapobieganie powstawaniu wycieku z pojemnika;*
- 2) *zapobieganie zaleganiu odpadów wokół pojemnika na odpady komunalne (§ 8 ust. 1 uchwały).* Brak jest natomiast określenia szczegółowych zasad dot. utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym miejsc gromadzenia odpadów.

Również regulacja § 8 ust. 2 uchwały, w brzmieniu *Właściciele nieruchomości mają obowiązek utrzymać pojemniki do zbierania odpadów komunalnych w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, poprzez:*

- 1) *ich mycie i dezynfekowanie co najmniej raz na kwartał;*
- 2) *zgłaszanie wszelkich uszkodzeń pojemnika w terminie do 5 dni roboczych, od daty wystąpienia takiego uszkodzenia do Urzędu Gminy w Miedźnie e-mailowo lub poprzez pisemne oświadczenie właściciela nieruchomości*

jest niepełna i nie wypełnia delegacji ustawowej określonej w art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy. Nie określono bowiem warunków utrzymania pojemników w odpowiednim stanie porządkowym.

Z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy wynika, że w regulaminie utrzymania czystości określa się *częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego.* Wskazać należy, że Rada Gminy nieuregulowała częstotliwości pozbywania się wszystkich frakcji odpadów komunalnych z terenu nieruchomości zamieszkałych. Przedmiotowy Regulamin nie zawiera regulacji dotyczącej częstotliwości pozbywania się odpadów takich jak:

- odpady niebezpieczne,
- przeterminowane leki i chemikalia,
- odpady niekwalifikujące się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek,
- zużyte baterie i akumulatory,
- zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny,
- meble i innych odpady wielkogabarytowe

- zużyte opony,
- odpady budowlane i rozbiórkowe

Rada Gminy ograniczyła się tylko w § 11 ust. 1 uchwały do określenia częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości zamieszkałych takich jak: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne, bioodpady oraz popiół z palenisk co stanowi niewystarczającą regulację art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy.

W przedmiotowej uchwale brak jest również przepisu określającego częstotliwości i sposób pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości niezamieszkałych. Rada Gminy w § 10 ust. 2 i 3 uchwały podjęła próbę uregulowania tej kwestii, jednakże regulacja ta dotyczy jedynie właścicieli nieruchomości prowadzących gastronomiczną lub hotelarską działalność gospodarczą lub działalność użyteczności publicznej. Rada Gminy nie dokonała regulacji odnośnie do pozostałych nieruchomości niezamieszkałych, czym nie wypełniła delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy.

W ocenie organu nadzoru § 17 uchwały nie realizuje delegacji ustawowej określonej w przepisie art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy. Rada Gminy nie wyznaczyła ani obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji ani terminów jej przeprowadzania. Rada Gminy była zobligowana do wypełnienia w całości delegacji ustawowej, ustawa nie przewiduje możliwości odstąpienia od uregulowania części delegacji ze względu na obecnie występujący stan faktyczny. Wskazać również należy, że regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy stanowi akt prawa miejscowego, co oznacza, że nie jest aktem jednorazowym, ale będzie obowiązywał przez dłuższy czas. To, że w tej chwili w Gminie nie występuje zagrożenie ze strony gryzoni nie oznacza, że nigdy się już one w Gminie nie pojawią.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że w powyższym zakresie nie została prawidłowo wypełniona delegacja ustawowa wynikająca z art. 4 ust. 2 ustawy.

W ocenie organu nadzoru Rada Gminy nieprawidłowo wypełniła również delegację ustawową z art. 4 ust. 2a pkt 4 ustawy. Z powołanego przepisu wynika, że *rada gminy może w regulaminie określić wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach przydomowych na terenie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz zwolnić właścicieli takich nieruchomości, w całości lub w części, z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady*. Przepis ten nie jest przepisem obligatoryjnym, jednak podejmując się realizacji tej delegacji ustawowej należy ją wypełnić w całości. W § 9 uchwały Rada Gminy postanowiła uregulować wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów w kompostownikach przydomowych. W § 9 ust. 2 uchwały Rada Gminy postanowiła, że *Właściciele, o których mowa w ust. 1 powyżej mogą korzystać z przydomowego kompostownika pod warunkiem, że jego wielkość pozwala na co najmniej dwuletni okres przetrzymania w nim kompostowanego materiału przekładanego warstwą gleby i dojrzałego kompostu*. Wskazać jednakże należy, że regulacja ta stoi w sprzeczności z § 36 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r, poz. 1065 ze zm.), który dopuszcza posiadanie zarówno mniejszych jak i większych kompostowników. Rada Gminy nie może nałożyć na właściciela nieruchomości obowiązku posiadania tylko dużego kompostownika. Jednocześnie wskazać należy, że użycie przez Radę Gminy pojęcie "*jego wielkość pozwala na co najmniej dwuletni okres przetrzymywania w nim*

kompostowanego materiału przekładanego warstwą gleby i dojrzałego kompostu" jest niejasne i niezrozumiałe i tym samym nie stanowi określenia wymagania dotyczącego kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach. Innych wymagań dotyczących kompostowania Rada Gminy nie zawarła w uchwale. Zatem Rada niezrealizowała prawidłowo delegacji ustawowej określonej w art. art. 4 ust. 2a pkt 4 ustawy. Jednakże z uwagi na fakt, że uregulowanie tej materii w Regulaminie ma charakter fakultatywny nie wpływa to legalność całej uchwały.

Ponadto organ nadzoru wskazuje, iż regulację zawartą w § 15 ust. 1 pkt 1 uchwały bez wskazania konkretnych wyjątków należy uznać za nieprawidłową. Delegacja ustawowa zawarta w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy zobowiązuje rady gminy do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta w taki sposób, by osiągnąć skutki wyznaczone przez cele określone przez ustawodawcę tj. ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi. Dla osiągnięcia wyszczególnionych w ustawie celów nie ma potrzeby wprowadzania aż tak rygorystycznych i bezwzględnych wymogów. Uchwałodawca nie uwzględnił bowiem szczególnych sytuacji, które pozwalają na odstępianie od wprowadzonego generalnego nakazu wyprowadzania psów jedynie na smyczy, a psów rasy uznawanej za agresywną lub psa w inny sposób zagrażającego otoczeniu dodatkowo w kagańcu. O ile zgodnie z art. 10a ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt zwolnienie psów ze smyczy zawsze musi się wiązać z możliwością sprawowania bezpośredniej kontroli nad zachowaniem psa, to bezwzględny nakaz wyprowadzania psów na smyczy a w odniesieniu do określonej kategorii psów zarówno na smyczy jak i w kagańcu należy ocenić, jako nadmierny, a w wielu przypadkach, jako niehumanitarny. Wprowadzony przepis miejscowy nie dopuszcza żadnych racjonalnych wyjątków, nie uwzględnia specyficznych cech biologicznych, wieku, stanu zdrowia i fizjologii zwierząt, jest bardziej rygorystyczny niż przewidziano to w ustawach. Takie jego sformułowanie nie uwzględnia zasady proporcjonalności ograniczenia wolności i stanowi obciążenie, na które ustawodawca nie zdecydował się redagując powołany wyżej art. 10a ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2012 r. sygn. akt II OSK 1492/12, wyrok NSA z 14 listopada 2017 r. sygn. akt II OSK 443/16, wyrok WSA w Kielcach z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt II SA/Ke 674/19, wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt II SA/Kr 1311/19). Prawidłową redakcją przepisu realizującego upoważnienie z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy byłaby treść przewidująca wyjątki uzasadniające odstępianie od obowiązku wyprowadzania psów na smyczy i w kagańcu, a wynikające z rasy, uwarunkowań behawioralnych, wieku, stanu zdrowia i cech anatomicznych (tak A. Jezierska - Markocka, M. Markocki, Utrzymanie czystości i porządku w gminach. Komentarz, Warszawa 2017, s. 42).

W § 12 ust. 2 uchwały Rada Gminy wskazała, że *Właściciele nieruchomości, na których znajdują się przydomowe oczyszczalnie ścieków mają obowiązek pozbywania się osadów powstałych w przydomowej oczyszczalni ścieków nie rzadziej niż 2 razy do roku*. Jednocześnie w ust. 3 tego przepisu określiła, że *Opróżniania zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków dokonuje uprawniony podmiot działający na zlecenie właściciela nieruchomości*. Tymczasem, w ustawowo określonym pojęciu nieczystości ciekłych (art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy) mieszczą się wyłącznie ścieki gromadzone w zbiornikach bezodpływowych. Tym samym regulacje dotyczące przydomowych oczyszczalni ścieków uznać należy za wydane z przekroczeniem delegacji ustawowej. Oczyszczalnie przydomowe nie stanowią urządzeń kanalizacyjnych ani zbiorników

bezdopływowych i nie gromadzą nieczystości ciekłych w rozumieniu ustawy (art. 2 ust. 1 pkt 1 i 5, art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3a ustawy).

Ponadto Rada Gminy przepisem § 1 ust. 1 uchwały dokonała modyfikacji art. 4 ust. 2 ustawy. Jednocześnie § 2 ust. 1 uchwały w zakresie wyrazów "a w przypadku gdy wyznaczenie miejsca na pojemniki nie jest możliwe na terenie własnej nieruchomości zapewnienie usytuowania pojemników na terenie innej nieruchomości na zasadach uzgodnionych z jej właścicielem" - jest sprzeczne z art. 4 ust. 2 ustawy, gdyż wkracza w zakres regulacji umownych, zawieranych na gruncie prawa cywilnego.

W ocenie organu nadzoru, za regulację wykraczającą poza delegację ustawową z art. 4 ust. 2 ustawy należy uznać również:

- § 6 ust. 7 uchwały, zgodnie z którym *Właściciel lub użytkownik posiadający ekologiczne źródło ciepła, niewytwarzające popiołu (pompa ciepła, kolektory słoneczne, ogniwa fotowoltaiczne, kocioł olejowy, kocioł gazowy itp.) zobowiązany jest złożyć oświadczenie o posiadaniu takiego źródła ciepła, w celu weryfikacji zapotrzebowania na pojemnik na popiół,*

- § 6 ust. 8 uchwały, zgodnie z którym *Jeśli minimalne pojemności pojemników do zbierania odpadów komunalnych nie zapewniają utrzymania porządku i czystości nieruchomości, należy wyposażyć w pojemniki dostosowane do rzeczywistych potrzeb, aby nie dochodziło do przepełnienia pojemników.*

Powyżej opisane uchybienie w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr 162/XIX/2020 Rady Gminy Miedźno z dnia 15 października 2020 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Miedźno, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. Wojewody Śląskiego

Krzysztof Nowak
Wydział Nadzoru Prawnego - Dyrektor Wydziału
Nadzoru Prawnego